

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240

20. januar 2023

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
T-390/20	<p>Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> Finansiering af Femern Bælt-forbindelsen (statsstøtte)</p> <p><u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse af 20. marts 2020 om statsstøtte SA.39078 — 2019/C (ex 2014/N), som Danmark har iværksat til fordel for Femern A/S med henblik på planlægningen og anlæggelsen af den faste Femern Bælt-forbindelse mellem Danmark og Tyskland, annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten</p> <p>Til orientering: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og fiskeri</p>	MF	24.01.23
C-689/21	<p>Udlændinge- og Integrationsministeriet (forelagt af Østre Landsret)</p> <p><u>Emne:</u> Fortabelse af statsborgerskab grundet mangelfuldt ophold i Danmark</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Er TEUF artikel 20 sammenholdt med EU-Chartrets artikel 7 til hinder for en medlemsstats ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter statsborgerskab i denne medlemsstat som udgangspunkt fortabes ex lege ved det fyldte 22. år for personer, der er født uden for medlemsstaten, aldrig har boet i medlemsstaten og heller ikke har opholdt sig i medlemsstaten under forhold, der tyder på samhørighed med denne medlemsstat, hvilket for personer, der ikke også har statsborgerskab i en anden medlemsstat, medfører fortabelse af deres status som</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Kammeradvokaten</p>	GA	26.01.23

	<p>unionsborger og de dertil knyttede rettigheder, når henses til, at det følger af den i hovedsagen omhandlede ordning,</p> <p>a) at samhørighed med medlemsstaten navnlig antages at foreligge ved samlet 1 års ophold i medlemsstaten,</p> <p>b) at der, såfremt ansøgning om bevarelse af statsborgerskabet indgives inden det fyldte 22. år, kan opnås tilladelse til at beholde statsborgerskabet i medlemsstaten efter lempeligere betingelser, og de kompetente myndigheder i den forbindelse prøver følgerne af en fortabelse af statsborgerskab, og</p> <p>c) at generhvervelse af et fortabt statsborgerskab efter det fyldte 22. år alene kan ske ved naturalisation, hvorunder der stilles en række krav, herunder om et uafbrudt ophold i medlemsstaten af længere varighed, dog således at kravet til længden af opholdet i nogen grad kan lempes for tidligere statsborgere i medlemsstaten?</p>			
C-634/21	<p>SCHUFA HOLDING</p> <p><u>Emne:</u> Det nationale råderum til at regulere privates behandling af personoplysninger (databeskyttelsesforordningens art. 6, stk. 2 og 3)"</p> <p><u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT 2016, L 119, s. 1[, berigtiget i EUT 2018, L 127, s 2]) fortolkes således, at allerede en automatisk udarbejdelse af en sandsynlighedsværdi om en registrerets evne til at tilbagebetale et lån udgør en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende, hvis denne værdi, som er beregnet ved hjælp af personoplysninger om den pågældende, af den dataansvarlige videregives til en dataansvarlig tredjemand, og denne tredjemand anvender denne værdi som det afgørende grundlag for sin beslutning om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med den pågældende? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 22 i forordning (EU) 2016/679 (generel forordning om databeskyttelse) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter anvendelsen af en sandsynlighedsværdi – i det foreliggende tilfælde vedrørende en fysisk persons betalingsevne og betalingsvilje under inddragelse af oplysninger om fordringer – vedrørende en bestemt fremtidig adfærd for en fysisk person med henblik på beslutningen om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med denne person (scoring) kun er lovlig, hvis visse yderligere betingelser, som er nærmere beskrevet i begrundelsen for forelæggelsen, er opfyldt?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering: Erhvervsministeriet Miljøministeriet Finanstilsynet Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	MF	26.01.23
C-162/22	<p>Lietuvos Respublikos generaline prokuratūra</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, sammenholdt med artikel 7, 8 og 11 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering: Erhvervsstyrelsen</p>	MF	02.02.23

	Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at de kompetente offentlige myndigheder anvender data, som er lagret af udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, og som kan tilvejebringe oplysninger om en brugers data og den kommunikation, som denne har foretaget ved hjælp af et elektronisk kommunikationsmiddel, i efterforskningen af embedsmisbrug i forbindelse med korruption, uanset om der i det konkrete tilfælde er givet adgang til de nævnte data med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet og forebyggelse af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed?			
T-525/20	ITD og Danske Fragtmænd mod Kommissionen <u>Emne:</u> Spørgsmål om annullation af Kommissionens afgørelse om statsstøtte ydet til PostNord <u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse C(2020) 3006 final af 12. maj 2020 i statsstøttesag SA.52489 (2018/FC) — Danmark, og i statsstøttesag SA.52658 (2018/FC) — Sverige (Påstået statsstøtte til PostNord Logistics) annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten	MF	02.02.23
C-402/21	Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid e.a. <u>Emne:</u> <u>Spørgsmål:</u> 1. Kan tyrkiske statsborgere, der har rettigheder som omhandlet i artikel 6 eller 7 i afgørelse nr. 1/80, også påberåbe sig artikel 13 i afgørelse nr. 1/80? 2. Følger det af artikel 14 i afgørelse nr. 1/80, at tyrkiske statsborgere ikkelængere kan påberåbe sig artikel 13 i afgørelse nr. 1/80, når de på grund af deres personlige adfærd udgør en aktuel, reel og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse? 3. Kan den nye begrænsning, hvorefter tyrkiske statsborgeres opholdsret også efter 20 år kan inddrages af hensyn til den offentlige orden, begrundes med enhenvisning til den ændrede samfundsopfattelse, der har ført til den nye begrænsning? Er det herved tilstrækkeligt, at den nye begrænsnings formål er at tjene den offentlige orden, eller kræves det også, at begrænsningen er egnet til at nå dette mål og ikke går videre end nødvendigt herfor?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	09.02.23

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags-type	Proces-skridt	Dato
T-163/21	De Capitani mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse om afslag på aktindsigt i visse dokumenter, hvori der var begæret aktindsigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, som meddelt	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	25.01.23

	sagsøgeren ved brev af 14. januar 2021 med referencen SGS 21/000067, med bilag, annulleres. — Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenerende parter omkostninger.				
C-205/21	Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost <u>Sagen vedrører:</u> 1. Gennemføres artikel 10 i direktiv 2016/680 korrekt, idet der i den nationale lov – artikel 25, stk. 3, og artikel 25a i Zakon za ministerstvo na vatreshnite raboti [lov om indenrigsministeriet] – henvises til den lignende bestemmelse i artikel 9 i forordning 2016/679? 2. Er betingelsen i artikel 10, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 52 og artikel 3 og 8, om, at en begrænsning i den personlige integritet og i beskyttelsen af personoplysninger skal være hjemlet i lovgivning, opfyldt, når der findes indbyrdes modstridende nationale retsfor skrifter vedrørende behandlingen af genetiske og biometriske data med henblik på politimæssig registrering? 3. Er en national lov – artikel 68, stk. 4, i lov om indenrigsministeriet – hvorefter retten er forpligtet til at træffe afgørelse om obligatorisk indsamling af personoplysninger (optagelse af kartoteks fotografier og fingeraftryk, prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil), når en person, som er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, nægter at medvirke frivilligt til indsamlingen af disse personoplysninger, uden at retten kan vurdere, om der er væsentlig grund til at tro, at personen har begået den strafbare handling, som vedkommende er sigtet for, forenelig med artikel 6, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 48? 4. Er en national lov – artikel 68, stk. 1-3, i lov om indenrigsministeriet – hvorefter optagelse af kartoteks fotografier og fingeraftryk og prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil skal foretages for alle personer, som er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, forenelig med artikel 10, artikel 4, stk. 1, litra a) og c), og artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv 2016/680?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Justitsministeriet	O-sag	Dom	26.01.23
C-403/21	NV Construct <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal bestemmelserne i artikel 58 i direktiv [2014/24], proportionalitetsprincippet og princippet om ansvar fortolkes således, at den ordregivende myndighed med hensyn til aktiviteter, som inden for rammerne af kontrakten har en mindre vægt, er berettiget til at fastsætte kriterierne for den tekniske formåen, dvs. at vurdere nødvendigheden af i udbudsdokumenterne at lade indgå eller ikke at lade indgå kriterier for teknisk og faglig formåen og den evne til at udføre teknisk og faglig aktivitet, der følger af bestemmelser i særlovgivningen[?] 2) Er gennemsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet til hinder for, at den ordregivende myndighed i udbudsdokumenterne fuldt ud lader indgå kvalifikationskriterier, som følger af den særlovgivning, der finder anvendelse på de aktiviteter, der er knyttet til den kontrakt, der skal tildeles, og som ikke er fastsat i udbudsdokumenterne, og som den ordregivende myndighed har besluttet ikke at pålægge de økonomiske aktører[?] 3) Er direktivets artikel 63 og proportionalitetsprincippet til hinder for, at en tilbudsgiver – der ikke ved navn har udpeget en aktør som underleverandør med henblik på at godtgøre, at visse kriterier vedrørende teknisk og faglig formåen og evnen til at udføre teknisk og faglig aktivitet, som følger af særlovgivningen, og der ikke er fastsat i udbudsdokumenterne, er opfyldt – udelukkes fra [udbuds]proceduren, når den pågældende tilbudsgiver har valgt en anden kontraktform for deltagelse af specialister i udbuddet, dvs. [et] udbud om levering af tjenesteydelser, eller har fremlagt [en] erklæring, om at disse specialiser står til rådighed[?] Tilkommer retten til at bestemme organisationen og kontraktforholdene inden for koncernen den økonomiske aktør, idet det muligt at inddrage visse tjenesteydere/leverandører i kontrakten, når den pågældende tjenesteyder ikke er en del af de enheder, hvis formåen tilbudsgiveren ønsker at gøre gældende med henblik på at godtgøre, at de relevante kriterier er opfyldt[?]	Erhvervsministeriet	O-sag	Dom	26.01.23
C-817/21	Inspectia Judiciara <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 2 og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, beslutning 2006/928 (om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områderne	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	26.01.23

	retsreform og bekæmpelse af korruption) samt de garantier for uafhængighed og upartiskhed, som kræves efter EU-retten, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, ifølge hvilken retsinspektorens chefsinspektør kan udstede administrative retsakter af regulerende karakter (trinlavere end en lov) og/eller af individuel karakter, hvormed denne selvstændigt bestemmer organiseringen af retsinspektorens institutionelle ramme for udvælgelse af retsinspektører og evalueringen af disses arbejde, gennemførelsen af inspektionsaktiviteterne samt udnævnelsen af den assisterende chefsinspektør, såfremt disse personer i henhold til den relevante organiske lov er de eneste, som har beføjelse til at gennemføre, godkende eller anfægte foranstaltninger bestående i disciplinære undersøgelser af chefsinspektøren?				
C-682/21	<p>HSC Baltic e.a.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 18, stk. 1, artikel 57, stk. 4, litra g), og artikel 57, stk. 6, i direktiv 2014/24 og artikel 1, stk. 1, fjerde afsnit, og artikel 1, stk. 3, i direktiv 89/665 (sammen eller hver for sig, men ikke begrænset til disse bestemmelser) fortolkes således, at en ordregivende myndigheds afgørelse, hvorefter en relevant økonomisk aktør optages på listen over upålidelige leverandører og dermed i en vis periode er forhindret i at udnytte muligheden for at deltage i udbudsprocedurer, der bekendtgøres efterfølgende, som følge af væsentlig misligholdelse fra den relevante økonomiske aktørs side af en kontrakt, der er indgået med samme ordregivende myndighed, er en foranstaltning, der kan prøves ved en domstol?</p> <p>2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal de ovennævnte EUretlige forskrifter (sammen eller hver for sig, men ikke begrænset til disse bestemmelser) da fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser og en praksis, hvorefter: a) den ordregivende myndighed i tilfælde, hvor den opsiger en offentlig indkøbskontrakt som følge af væsentlig misligholdelse af denne, ikke træffer en formel (særskilt) afgørelse om at optage økonomiske aktører på listen over upålidelige leverandører; b) en økonomisk aktør ikke på forhånd informeres om den efterfølgende optagelse på listen over upålidelige leverandører og derfor ikke har mulighed for at indgive relevante oplysninger og dermed reelt gøre indsigelse mod optagelsen; c) den ordregivende myndighed ikke foretager en konkret vurdering af omstændighederne for mangelfuld opfyldelse af en kontrakt, hvorved den økonomiske aktør, der bærer det retlige ansvar for misligholdelsen i tilfælde, hvor den offentlige indkøbskontrakt er blevet retmæssigt opsagt som følge af væsentlig misligholdelse af denne, automatisk optages på listen over upålidelige leverandører?</p> <p>3. Hvis de to første spørgsmål besvares bekræftende, skal de ovennævnte EUretlige forskrifter da (sammen eller hver for sig, men ikke begrænset til disse bestemmelser) fortolkes således, at partnere i en fælles aktivitet (enheder, der udgør en fælles leverandør) under opfyldelsen af en offentlig indkøbskontrakt, der retmæssigt opsiges som følge af væsentlig misligholdelse, kan godtgøre, at de er pålidelige og dermed opnå at blive fjernet fra listen over upålidelige leverandører, begrundet i bl.a. deres andel (værdi) af den udførte kontrakt, den ledende partners insolvens, denne partners handlinger og den ordregivende myndigheds medvirken til den manglende opfyldelse af kontrakten?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	26.01.23
C-649/20 P C-658/20 P C-662/20 P	<p>Kongeriget Spanien m.fl. mod Europa-Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Rettens dom af 23. september 2020, Kongeriget Spanien m.fl. mod Kommissionen, forenede sager T-515/13 RENV og T-719/13 RENV, EU:T:2020:434, ophæves.</p> <p>— Kommissionens afgørelse 2014/200/EU af 17. juli 2013 om Spaniens støtteordning SA.21233 c/11 (ex NN/11, ex CP 137/06)</p> <p>— Skatteordning for finansielle leasingaftaler, også kendt som den spanske leasingbeskatningsordning, annulleres.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	02.02.23

C-676/21	<p>Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö <u>Spørgsmål:</u> 1. Kan bestemmelserne om varenes frie bevægelighed i tredje del, afsnit II, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller artikel 110 TEUF være til hinder for nationale bestemmelser, som fastsætter, at den motorkøretøjsafgift, der er indeholdt i et køretøjs værdi som omhandlet i Autoverolaki (1482/1994) (lov om motorkøretøjsafgifter (1482/1994)), under omstændigheder som i hovedsagen ikke tilbagebetales til køretøjets ejer, når denne eksporterer køretøjet til permanent anvendelse i en anden medlemsstat, og er det i denne forbindelse væsentligt, om det var hensigten permanent primært at anvende køretøjet i den medlemsstat, som opkrævede motorkøretøjsafgiften, og om det også faktisk permanent primært blev anvendt i denne medlemsstat? 2. Såfremt den planlagte anvendelse og den faktiske anvendelse af køretøjet relevante for besvarelsen af det første spørgsmål: Hvordan skal den omhandlede ikke-permanente anvendeshensigt og anvendelse dokumenteres, såfremt det private køretøjs anvendelsesperiode i medlemsstaten ikke kan konstateres på forhånd? 3. Såfremt nægtelsen af eksportrestitutionen som omhandlet i motorkøretøjsafgiftsloven under omstændigheder som i hovedsagen udgør begrænsning af varenes frie bevægelighed: Kan denne begrænsning begrundes med målsætningen om at begrænse eksporten af gamle køretøjer, som ofte er i dårlig stand og miljøforurenende? Skal begrænsningen af eksportrestitutionen til køretøjer, som er mindre end ti år gamle, anses for uforenelig med EU-retten af den grund, at der alligevel opkræves motorkøretøjsafgift på importerede brugte køretøjer uafhængigt af deres anvendelsesperiode?</p>	Erhvervsstyrelsen	O-sag	Dom	02.02.23
T-295/20	<p>Aquind m.fl. mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Den anfægtede foranstaltning, dvs. den delegerede forordning, annulleres, for så vidt som den fjerner AQUIND Interconnector fra EU-listen. — Subsidiært annulleres den delegerede forordning i sin helhed. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Klima-, Energi- Og Forsyningsministeriet	O-sag	Dom	08.02.23

C-342/21	<p>Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik <u>Påstande:</u> —Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF (1) af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, sammenholdt med bilag XI til dette direktiv, ved siden 2005 systematisk og vedvarende at overskride den daglige grænseværdi for PM10 i zonen SKBB01 Banská Bystrica-regionen (Banskobystrický kraj) (med undtagelse af 2016) og i det bymæssige område SKKO0.1 Košice (med undtagelse af 2009, 2015 og 2016). —Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2008/50/EF, sammenholdt med bilag XV til dette direktiv, ved ikke at have udarbejdet luftkvalitetsplaner, der fastsætter egnede foranstaltninger, så overskridelsesperioden bliver kortest mulig i zonen SKBB01 Banská Bystrica-regionen, det bymæssige område SKKO0.1 Košice og zonen SKKO02 Košice-regionen (Košický kraj). —Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	09.02.23
C-444/21	<p>Europa-Kommissionen mod Irland <u>Påstande:</u> —Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (1) (herefter »direktivet«), —ved ikke hurtigst muligt og inden for højst seks år at have udpeget 217 lokaliteter ud af de 423 lokaliteter af fællesskabsbetydning på Irlands område i det atlantiske biogeografiske område, som blev opført i Kommissionens beslutning 2004/813/EF af 7. december 2004 (2), som ajourført ved Kommissionens beslutning 2008/23/EF af 12. november 2007 (3) og Kommissionens beslutning 2009/96/EF af 12. december 2008 (4), som særlige bevaringsområder, —ved ikke at have fastsat lokalitetsspecifikke detaljerede bevaringsmålsætninger for 140 lokaliteter ud af de 423 lokaliteter, som er opført i de førnævnte beslutninger fra Kommissionen, —og ved ikke at have iværksat de nødvendige bevaringsforanstaltninger, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i bilag I og arterne i bilag II til direktivet for nogen af de 423 lokaliteter, der er opført i de førnævnte beslutninger fra Kommissionen. —Irland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	09.02.23

C-668/21	<p>Druvnieks <u>Spørgsmål:</u> 1. Er anvendelsen af artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik berettiget, når en anden virksomhed, der er ejet af ejeren af det ansøgende selskab, har begået en uregelmæssighed, hvis økonomiske følger ikke er blevet afhjulpet, og det selskab, der ansøger om støtte, faktisk har overtaget sig denne virksomheds landbrugsaktivitet? 2. Kan artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik anvendes på en sådan måde, at det kan fastslås, at en person har unddraget sig den administrative sanktion i henhold til forordningens artikel 64, stk. 4, litra d), selv om der ikke er truffet en afgørelse om pålæggelse af en administrativ sanktion over for det sagsøgende selskab eller dennes indehaver, som medfører selskabets udelukkelse som potentiel støtteansøger? 3. Kan artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1306/2013 af 17. december 2013 anvendes således, at den myndighed, der er ansvarlig for undersøgelsen af projektforslaget, skal undersøge, om andre virksomheder, der tidligere har tilhørt ejeren af det støtteansøgende selskab, opfylder bestemmelserne i artikel 2, nr. 14), i Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om fastsættelse af visse kategorier af støtte inden for landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikterne, der er forenelige med det indre marked i henhold til artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og i tilfælde af, at betingelserne ikke er opfyldt, skal afvise projektforslaget uden en individuel vurdering af de faktiske omstændigheder?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	09.02.23
C-156/22 – C-158/22	<p>TAP Portugal m.fl. <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at der foreligger en usædvanlig omstændighed i denne bestemmelses forstand, hvis en flyvning fra en lufthavn uden for det transporterende luftfartsselskabs base aflyses, fordi et besætningsmedlem på denne flyvning (her andenpiloten), som har bestået de foreskrevne regelmæssige lægelige undersøgelser uden begrænsninger, kort før flyvningens påbegyndelse pludselig, og uden at det kunne have været forudset af luftfartsselskabet, dør eller bliver så syg, at vedkommende ikke er i stand til at gennemføre flyvningen?</p>	Transportministeriet	O-sag	GA	09.02.23